בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ג** ב**תמוז** תשס"ב (**23** ב**יוני**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

<u>ידיעה מיום ששי – י"א בתמוז – האחרון...</u>

בליל י"א בתמוז בשנת תש"ח (5708-1948) נפל היישוב **כפר דרום**. עוד בימים שקדמו למלחמת השחרור, ב 10 באפריל, הותקף היישוב ע"י המצרים, ומאז היה קרבן להתקפות חוזרות ונשנות שנהדפו ע"י המתיישבים.
שלושה חודשים עמדו התושבים מול הצבא המצרי הפולש תוך אבידות כבדות. הניתוק מקווי אספקה, העיכוב בהגעת תגבורות והאבידות הכבדות הביאו לפקודת הפינוי. ספרי התורה שפונו מן היישוב הועמדו בראש ובמאסף למהלכים, מסע של כאב. כפר דרום נזכר לראשונה כמקום מושבו של התנא "רבי אליעזר בן יצחק, איש כפר דרום" [מסכת סוטה כ:]
בשנת 1930, רכש הפרדסן טוביה מילר 260 דונם בקרבת דיר אל באלח. במאורעות תרצ"ו-תרצ"ט (39-1936) נהרס המקום, וב 1945 רכשה הקק"ל את קרקעות האזור. במוצאי כיפור תש"ז עלו על הקרקע י"א נקודות שחוללו מפנה בהתיישבות היהודית בנגב. גרעין הפועל-המזרחי עלו על הקרקע בכפר דרום. לאחר נפילת היישוב הקימו מפוני כפר דרום את היישוב "בני דרום", ליד אשדוד.
במוצאי יום הכיפורים תש"ל, 22 שנה לאחר הפינוי, חודש היישוב, ובאדמות כפר דרום הוקמה היאחזות נח"ל. במרוצת השנים, אוזרח המקום והפך ליישוב קהילתי תורני, המונה מעל ל 250 נפש. חלק מן התושבים עוסק בחקלאות מתקדמת. מפעל "**עלי קטיף**" הידוע, לאריזה ושיווק ירקות עלים ללא חרקים, וירקות מצוננים – ממוקם אף הוא ביישוב.
כמו-כן, ישנה במקום פעילות חינוכית עניפה: **מכון הלכה ברורה**, **מכון התורה והארץ** – למחקר, יישום והסברת מצוות התלויות בארץ – ו**מרכז מבקרים** למורשת הארץ ומצוותיה. [עלון זמן.מקום]

***

<u>"הסנהדרין של נפוליאון"</u> ["דברי ימי עם עולם" - המשך]

בשובו לפאריז, היה נפוליאון מלא חמה על היהודים והחליט בלבו להלחם בהם וגם לבטל את שווי זכויותיהם אם יראה צורך בדבר; ולכן, פקד על מועצת הממלכה לדון בשאלה זאת בלי איחור. למרצה נמנה הגראף (=רוזן, דוכס) מולֶ, שנתפרסם אחרי-כן כעסקן מדיני שמרני, ובעת ההיא היה אך פקיד צעיר, כרוך אחרי נפוליאון וחשוב בעיניו מאד. כאשר הזכיר מולי, בקראו את הרצאתו במועצת הממלכה, את דבר הנחיצות לחוק חוקים מיוחדים ליהודים, לפחות בעסקנותם המסחרית, רגזו חברי המועצה על דבריו. קולות מחאה נשמעו על הנסיון הריאקציוני לקומם את הסדר הישן במצב היהודים. כאשר חזרו לדון בשאלה זו בישבת המועצה הקרובה (בסוף אפריל 1806), נשא ביניאו הליבראלי נאום נמרץ נגד הצעת הגבלות ליהודים בזכויותיהם, ואמר בסגנון יצורי, שכל תקנה ממין זה נגד החוקים הכלליים תהי "מגיפה בשדה-מלחמת הצדק". {ההמשך, בע"ה, יבוא...}

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל